

- Uvod • Dijagnoza • Liječenje

Uvod

Somatoformni poremećaji su skupina bolesti kod kojih osnovni psihološki problem dovodi do značajnih fizičkih simptoma.

Dijete sa somatoformnim poremećajem može imati veliki broj simptoma bez dokaza fizičke bolesti kao što su bol, otežano disanje i slabost. Dijete često dobije simptome bolesti koje je vidjelo u članova obitelji. Ono nije svjesno veze između simptoma i psihološkog problema.

Glavne vrste somatoformnog poremećaja su konverzivni poremećaj, somatizacija i hipohondrija. U konverzivnom poremećaju dijete preokrene (pretvori) psihološki problem u fizički simptom, npr. dijete može izgledati kao da ima paraliziranu ruku ili nogu, može postati gluho ili slijepo ili oponašati konvulzije. Somatizacija je slična poremećaju konverzije, ali u tom poremećaju dijete razvije veliki broj simptoma koje je teško objasniti. Kod hipohondrije dijete je zaokupljeno tjelesnim funkcijama, kao što su kucanje srca, jedenje i znojenje te je uvjeren da ima neku ozbiljnu bolest premda je u biti zdravo. Tri navedene vrste somatoformnog poremećaja pojavljuju se i u odraslih.

Konverzivni poremećaj i hipohondrija učestali su u male djece i to podjednako u dječaka i djevojčica, dok se u pubertetu češće javljaju u djevojčica nego u dječaka. Somatizacija se pretežno javlja u adolescentica.

Dijagnoza

Prije nego što se postavi dijagnoza somatiformnog poremećaja doktor treba dokazati da dijete nema fizičku bolest koja može biti razlogom simptoma. Detaljne se laboratorijske analize izbjegavaju kako ne bismo dijete još više uvjerali da ima neki fizički problem. Ako nema znakova fizičke bolesti, doktor razgovara sa djetetom i članovima obitelji i pokušava otkriti postoje li psihološke smetnje ili nenormalni odnosi u obitelji.

Liječenje

Dijete se može usprotiviti posjeti psihologu, jer takvo liječenje može otkriti skrivene psihološke konflikte. Kratki posjeti psihologu sa tretmanima koji ne zalaze u medicinsko područje mogu promijeniti djetetovo ponašanje. Potpora i uvjeravanje od strane članova obitelji pomoći će da se fizički simptomi, koji su zapravo djetetov način trajnog privlačenja pažnje doktora i okoline, svedu na najmanju moguću mjeru. U slučaju da ove mjere nisu uspješne, doktor će dijete poslati dječjem psihijatru.